

Ο δρόμος στον ορίζοντα

Κάθε ψυχή έχει μπροστά της ανοιγμένο ένα μονοπάτι που μόνο εκείνη βλέπει...

Είναι ο δρόμος της, που την καλεί να τον περπατήσει.

Και δεν έχει επιλογές γι' αυτό το ταξίδι'

*είναι η ζωή της' **πρέπει** να γίνει.*

Πού θα φτάσει & πώς θα πορευτεί, ούτε η ίδια το ξέρει.

Γνωρίζει μόνο τις υποσχέσεις του ορίζοντα που την καλεί.

Τα εμπόδια, οι στροφές & τα σταυροδρόμια θα βρεθούν μπροστά της,

-το ένα μετά το άλλο- αναπάντεχα.

Δεν έχει χρόνο να τα μελετήσει και να προετοιμαστεί: με ό,τι έχει μαζέψει μέχρι την ώρα του ξαφνικού ερχομού τους, πρέπει να τα ζυγίσει & να αποφασίσει.

Και να συνεχίσει να περπατά τον δρόμο της,

Τον δικό της δρόμο, που μόνο εκείνη βλέπει.

Γιατί ο δρόμος του καθενός είναι μόνος'

Να περπατά μόνο παράλληλα μπορεί με άλλον,

Και να κρατούν τα χέρια, πάνω από τους διπλανούς δρόμους τους

χαμογελώντας...

-ίσως-

στο δρόμο του ενός δε χωρεί δεύτερος,

στιγμές μονάχα ξεκούρασης έχουν μαζί...

{αυτές μονάχα επιτρέπει ο δρόμος τους}

ό,τι πρόλαβαν να πουν,

είναι εκεί,

γιατί μετά πρέπει να σηκωθούν οι δύο (συν)οδοιπόροι,

να μπουν στα μονοπάτια τους,

και να περπατήσουν, ο καθένας στα χνάρια της ψυχής του

-μέχρι τον επόμενο μικρό σταθμό αγάπης...

Μαριάννα Δρε-Λαιζηνού